

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 53/10
31.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М, због кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.бр.367/09 од 23.09.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Зрењанину К.бр.472/02 од 24.04.2007. године и Окружног суда у Зрењанину Кж.бр.85/08 од 23.04.2008. године, у седници већа одржаној 31.03.2010. године, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца Србије, окривљеног С.М. и адвоката С.Л, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.бр.367/09 од 23.09.2009. године, ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Општинског суда у Зрењанину К.бр.472/02 од 24.04.2007. године у осуђујућем делу у односу на окривљеног С.М. и пресуда Окружног суда у Зрењанину Кж.бр.85/08 од 23.04.2008. године у делу којим је првостепена пресуда потврђена у односу на овог окривљеног, тако што Врховни касациони суд:

1. на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

према окривљеном С.М. из З, ЈМБГ ...

да је:

"дана 26.11.2001. године, око 07,50 часова у С.П. испред П.у. "П.", у стању када је могао да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, у намери да себи прибави противправну имовинску корист отворио незакључана врата путничког моторног возила марке "Ј.", власништво оштећеног Ђ.Д. из С.П, а потом ушао у унутрашњост истог, одакле је одузео и присвојио кожну ташну црне боје, један мушки новчаник, штедну књижицу, чековну картицу, књигу Мирослава Лазанског, женски новчаник у којем се налазило 3.000,00 динара, женски несесер са шминком, све укупне вредности 10.000,00 динара, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, дакле, у стању урачунљивости и са умишљајем, туђе покретне ствари одузео од другог, у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист, при томе је био свестан да је његово дело забрањено"

и да је:

"дана 21.11.2001. године, у јутарњим часовима, у С.П, испред зграде П.у. "П.", која се налази лоцирана у главној улици, у стању кад је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, у намери да себи прибави противправну имовинску корист отворио незакључана врата путничког моторног возила марке "Ј.", рег. ozn. РУ ..., власништво оштећене М.Ј. из С. П, а потом ушао у унутрашњост истог, одакле је одузео и присвојио једну женску торбу, женски кожни новчаник у којем се налазило 50 ДМ, 1.000,00 динара, пет чекова Поштанске штедионице, све укупне вредности 13.500,00 динара, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, дакле, у стању урачунљивости и са умишљајем, туђе покретне ствари одузео од другог, у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист, при томе је био свестан да је његово дело забрањено"

-чиме би извршио једно продужено кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ, описано у тачки 8 и 9 изреке првостепене пресуде,

јер је у смислу одредбе члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења,

те:

2. окривљеном С.М, за извршена кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, која су описана у тачкама 5, 6, 7, 10 и 11 изреке првостепене пресуде, задржава као правилно утврђене казне затвора и то за кривична дела: фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од три месеца; два кривична дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика казне затвора у трајању од по шест месеци и једно продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од четири месеца,

те га применом члана 60. став 2. тачка 2. Кривичног законика ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 1-једне године и 6-шест месеци, у коју му се урачунава време које је до сада провео на издржавању казне, у смислу члана 63. став 1. Кривичног законика.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Зрењанину К-472/02 од 24. априла 2007. године, између осталих, окривљени С.М, оглашен је кривим (под тачкама 5-11 изреке пресуде) због више кривичних дела за која су му утврђене појединачне казне затвора и то: фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од три месеца; два кривична дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика РС казне затвора у трајању од по шест месеци, продуженог кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ казна затвора у трајању од четири месеца и продуженог кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 1. КЗ, казна затвора у трајању од четири месеца, па је применом члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и десет месеци.

Пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж.бр.85/08 од 23.04.2008. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног В.Б, браниоца окривљеног А.Х. и Општинског јавног тужиоца из Зрењанина, који је жалбу изјавио између осталог због одлуке о казни и у односу на осуђеног С.М. па је пресуда Општинског суда у Зрењанину К.бр.472/02 од 24.04.2007. године потврђена.

Републички јавни тужилац Србије подигао је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда Општинског и Окружног суда у Зрењанину, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 3. у вези члана 367. тачка 2. ЗКП, са образложењем да је другостепени суд донео своју одлуку уз погрешну примену материјалног права, а на штету осуђеног С.М, јер су постојале околности које искључују кривично гоњење, с обзиром да је у међувремену наступила застарелост кривичног гоњења за продужено кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ (описано под тачкама осам и девет изреке првостепене пресуде). Како пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж.бр.85/08 која је донета 23.04.2008. године није констатовано да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења Републички јавни тужилац предлаже да Врховни суд Србије усвоји захтев за заштиту законитости и констатује повреду кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП, на штету осуђеног С.М. пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж.бр.85/08 од 23.04.2008. године, те да исту преиначи тако што ће С.М. ослободити од оптужбе да је извршио једно продужено кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ описано под тачком осам и девет изреке пресуде Општинског суда у Зрењанину К.бр.472/02 од 24.04.2007. године, а да му за извршена кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, два кривична дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и једног продуженог кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 1. КЗ, изрекне нову јединствену казну.

Врховни касациони суд је, одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116 од 22.12.2008. године), одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца Србије, окривљеног С.М. и адвоката С.Л, на којој је размотрио списе предмета са захтевом Републичког јавног тужиоца, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Пресуде против којих је подигнут захтев за заштиту законитости, у означеном делу, донете су уз повреду кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП, у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. Кривичног законика.

Наиме, окривљеном С.М. оптужницама Окружног јавног тужиоца у Зрењанину Кт.бр.256/01 од 26.07.2002. године, Кт.бр.518/02 од 27.09.2002. године и Кт.бр.1127/02 од 27.02.2003. године, измењеним на главном претресу дана 20.04.2007. године, стављено је, између осталог, на терет да је дана 26.11.2001. године и 21.11.2001. године извршио продужено кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ (за које је оглашен кривим као што је то описано под тачкама осам и девет изреке првостепене пресуде), за које је запређена новчана казна или затвор до три године. Одредбом члана 103. тачка 6. Кривичног законика прописано је да се кривично гоњење не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, односно кад наступи релативна застарелост кривичног гоњења, а одредбом члана 104. став 6. Кривичног законика прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, односно када наступи апсолутна застарелост.

У конкретном случају, у смислу члана 104. став 6. КЗ, протеком времена од шест година, дана 26.11.2007. године, наступила је апсолутна застарелост кривичног гоњења за продужено кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ.

С обзиром на то да је пресуда Окружног суда у Зрењанину Кж.бр.85/08 донета 23.04.2008. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело, то је Окружни суд у Зрењанину, у поступку по жалби, био дужан да на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку одбије оптужбу према окривљеном С.М, због продуженог кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ, па како то није учинио повредио је кривични закон – одредбу тада важећег члана 369. тачка 3. ЗКП, у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. Кривичног законика на штету окривљеног С.М, па је Врховни касациони суд ову повреду закона отклонио тако што је одбио оптужбу према окривљеном С.М. за продужено кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ, те тако преиначио и првостепену и другостепену пресуду, а на основу члана 354. тачка 3. ЗКП.

Имајући у виду одлуку овог суда о одбијању оптужбе, у односу на окривљеног С.М. у делу и на начин како је то напред наведено, те да из наведених разлога изречена јединствена казна осуђеном С.М. више не егзистира, Врховни касациони суд је одлучио о кривичној санкцији, везано за кривична дела, описана у тачкама 5, 6, 7, 10 и 11 изреке првостепене пресуде: фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, два кривична дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и продуженог кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 1. КЗ, тако што је задржао утврђене казне затвора из првостепене пресуде и окривљеног С.М, применом члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, као у изреци ове пресуде, у коју му се урачунава време које је до сада провео на издржавању казне, у смислу члана 63. став 1. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважањем подигнутог захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП, утврдио да постоји наведена повреда закона, на штету окривљеног С.М, у смислу члана 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. КЗ, те због наступања апсолутне застарелости кривичног прогона преиначио наведене пресуде и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Олгица Козлов, с.р.

Горан Чавлина, с.р.